

Caput IV.

De motu duorum corporum, quorum alterum tantum est sphaericum.

128. **Problema.** Si corpus sphaericum moveatur circa corpus figura quacunque praedictum, quod omni motu rotatorio careat, invenire aequationes, quibus ejus motus determinari possit.

Solutio. Cum quaestio sit de motu respectivo corporis sphaerici, alterum corpus non sphaericum in quiete considerabimus, quoniam ipsi etiam omnem motum rotatorium adimimus. Sit igitur hujus corporis centrum inertiae in J (fig. 172), ejusque axes principales JA , JB , JC , quorum spectu sint momenta inertiae Maa , Mbb , Mcc , denotante M massam hujus corporis, quod tandem quiescens spectamus. Nunc autem elapso tempore $= t$, alterius corporis sphaerici centrum versetur in H , ejusque massa vocetur $= N$, unde ad planum binis axibus principalibus prioris corporis JA , JB contentum demittatur perpendicularis HG , et ex G ad axem JA ducatur normalis GF , ut habetur pro ejus loco ternae coordinatae $JF = x$, $FG = y$ et $GH = z$; distantia autem ipsa JH vocetur $= v$. Quodsi jam huc denominations § 38 accommodemus, erit $h = v$, $\cos \alpha = \frac{x}{v}$, $\cos \beta = \frac{y}{v}$, $\cos \gamma = \frac{z}{v}$, unde corpus N in H sequentibus tribus viribus secundum directiones $H\alpha$, $H\beta$, $H\gamma$ bus principalibus parallelas sollicitatur.

$$\text{secundum } H\alpha = \frac{MNx}{v^3} \left(1 + \frac{3aa}{2vv} \left(3 - \frac{5xx}{vv} \right) + \frac{3bb}{2vv} \left(1 - \frac{5yy}{vv} \right) + \frac{3cc}{2vv} \left(1 - \frac{5zz}{vv} \right) \right),$$

$$H\beta = \frac{MNy}{v^3} \left(1 + \frac{3bb}{2vv} \left(3 - \frac{5yy}{vv} \right) + \frac{3cc}{2vv} \left(1 - \frac{5zz}{vv} \right) + \frac{3aa}{2vv} \left(1 - \frac{5xx}{vv} \right) \right),$$

$$H\gamma = \frac{MNz}{v^3} \left(1 + \frac{3cc}{2vv} \left(3 - \frac{5zz}{vv} \right) + \frac{3aa}{2vv} \left(1 - \frac{5xx}{vv} \right) + \frac{3bb}{2vv} \left(1 - \frac{5yy}{vv} \right) \right).$$

A paribus autem viribus, sed contrario modo applicatis corpus M ad corpus in H sollicitatum denuo, ob motum respectivum, contrario modo ad corpus in H sint transferendae et in massarum M ad N mutandae, motus respectivus corporis in H sequentibus tribus aequationibus differentio-differentialibus exprimetur, sumto elemento temporis dt constante:

$$ddx = \frac{-2g(M+N)xdt^2}{v^3} \left(1 + \frac{3(3aa+bb+cc)}{2vv} - \frac{15(aaxx+bbyy+cczz)}{2v^4} \right),$$

$$ddy = \frac{-2g(M+N)ydt^2}{v^3} \left(1 + \frac{3(aa+3bb+cc)}{2vv} - \frac{15(aaxx+bbyy+cczz)}{2v^4} \right),$$

$$ddz = \frac{-2g(M+N)zdt^2}{v^3} \left(1 + \frac{3(aa+bb+3cc)}{2vv} - \frac{15(aaxx+bbyy+cczz)}{2v^4} \right),$$

ubi notandum esse $vv = xx + yy + zz$. Hinc autem primo colligimus

$$\frac{ddx}{x} - \frac{ddy}{y} = \frac{-2g(M+N)dt^2}{v^3} \cdot \frac{3(aa-bb)}{vv},$$

$$\frac{ddy}{y} - \frac{ddz}{z} = \frac{-2g(M+N)dt^2}{v^3} \cdot \frac{3(bb-cc)}{vv},$$

$$\frac{ddz}{z} - \frac{ddx}{x} = \frac{-2g(M+N)dt^2}{v^3} \cdot \frac{3(cc-aa)}{vv},$$

$$\frac{yddx - xddy}{(aa - bb) xy} = \frac{zddy - yddz}{(bb - cc) yz} = \frac{xddz - zddx}{(cc - aa) zx},$$

$$\text{seu } (aa - bb) xyddz + (bb - cc) yzddx + (cc - aa) xzddy = 0,$$

hinc solutionem immediate ulterius reducere non licet.

verum ex tribus illis primis formulis, si brevitatis gratia ponamus $a^2 x^2 + b^2 y^2 + c^2 z^2 = f^2 u^2$, obtemperimus hanc aequationem integrabilem

$$\begin{aligned} dxdx + dydy + dzdz &= \frac{-2g(M+N)dt^2}{v^3} \left(vdv + \frac{3(aa+bb+cc)dv}{2v} + \frac{3ffudu}{vv} - \frac{15ffudv}{2v^3} \right) \\ &= -2g(M+N)dt^2 \left(\frac{dv}{vv} + \frac{3(aa+bb+cc)dv}{2v^4} + \frac{3ffudu}{v^5} - \frac{15ffudv}{2v^6} \right). \end{aligned}$$

Hinc enim integrale est

$$dx^2 + dy^2 + dz^2 = Ddt^2 + 4g(M+N)dt^2 \left(\frac{1}{v} + \frac{aa+bb+cc}{2v^3} - \frac{3ffuu}{2v^5} \right).$$

Cum autem praeterea aliae integrationes non adsint, hinc solutionem in quantitatibus finitis expressam deducere non licet.

Coroll. 1. Ob tres variabiles x, y, z per tempus t determinandas requiruntur tres aequationes, unde cum integrali postremo loco inventa adhuc duas conjungi oportet, ac perinde est quaeam ad hunc finem eligantur.

130. Coroll. 2. Loco alterius harum commodissime accipi videtur haec, in quam ternae variabiles x, y et z aequaliter ingrediuntur

$$(aa - bb) xyddz + (bb - cc) yzddx + (cc - aa) xzddy = 0,$$

quae etiam ad hanc formam reducitur

$$aax(yddz - zddy) + bby(zddx - xddz) + ccz(xddy - yddx) = 0.$$

131. Coroll. 3. Loco tertiae vero aequationis pro lubitu una ex his tribus accipietur

$$yddx - xddy = \frac{-6g(aa-bb)(M+N)xydt^2}{v^5},$$

$$zddy - yddz = \frac{-6g(bb-cc)(M+N)yzt^2}{v^5},$$

$$xddz - zddx = \frac{-6g(cc-aa)(M+N)xzt^2}{v^5}.$$

132. Scholion 1. Quomodounque autem hae aequationes cum ista

$$dx^2 + dy^2 + dz^2 = Ddt^2 + 4g(M+N)dt^2 \left(\frac{1}{v} + \frac{aa+bb+cc}{2v^3} - \frac{3ffuu}{2v^5} \right)$$

posito brevitatis gratia $aaxx + bbyy + cczz = ffuu$ combinentur, solutio problematis maximis difficultatibus involvitur. Quare cum problema latissime pateat ob figuram quamcunque, quam corpori resistenti tribuimus, casus magis particulares contemplemur; ac primo quidem statim patet, si duo

corporis M momenta principalia fuérint inter se aequalia, difficultates illas maximam partem cere. Statuamus ergo momenta inertiae respectu axium JA et JB inter se aequalia, seu bb atque evidens est in hac hypothesi perinde esse; sive corpus M quiescat, sive ei motus gyro quicunque circa axem tertium JC tribuatur, quoniam omnia momenta respectu axium in planis quod tanquam quiescens spectamus, sumtorum, sunt inter se aequalia. Pro hoc ergo casu respectivum alterius corporis sphaericci N investigemus.

133. Scholion 2. Interim tamen conatus exposuisse juvabit, qui forte aliquando ad solidum producere valeant. Faciamus statim has substitutiones

$$\begin{aligned} x &= p\varrho, & ydx - xdy &= ldt, & 2g(aa - bb)(M + N) &= A, \\ y &= q\varrho, & zdy - ydz &= mdt, & 2g(bb - cc)(M + N) &= B, \\ z &= r\varrho, & xdz - zdx &= ndt, & 2g(cc - aa)(M + N) &= C, \end{aligned}$$

ex quibus pro novis litteris concludimus has relationes

$$pp + qq + rr = 1, \quad lz + mx + ny = 0, \quad \text{seu} \quad lr + mp + nq = 0,$$

tum $A + B + C = 0$, item $Acc + Baa + Cbb = 0$. Porro ob $yddx - xddy = dldt$, habemus

$$dl = \frac{-3Apqdt}{\varrho^3}, \quad dm = \frac{-3Bqrdt}{\varrho^3}, \quad dn = \frac{-3Cprdt}{\varrho^3}.$$

Deinde cum sit $ydx - xdy = \varrho\varrho(qdp - pdq)$ nanciscimur

$$qdp - pdq = \frac{l dt}{\varrho\varrho}, \quad rdq - qdr = \frac{mdt}{\varrho\varrho}, \quad pdr - rdp = \frac{ndt}{\varrho\varrho},$$

unde fit $\frac{(lq - nr) dt}{\varrho\varrho} = qq dp - pq dq - pr dr + rr dp = dp$, quia est $-qdq - rdr = pdp$

$pp + qq + rr = 1$. Sicque erit

$$dp = \frac{(lq - nr) dt}{\varrho\varrho}, \quad dq = \frac{(mr - lp) dt}{\varrho\varrho}, \quad dr = \frac{(np - mg) dt}{\varrho\varrho};$$

atque hinc porro colligitur $rdl + pdm + qdn = 0$, $mdp + ndq + ldr = 0$; tum vero etiam

$$cerdl + aapdm + bbqdn = 0, \quad \text{ideoque} \quad Cpdm = Bqdn, \quad Crdl = Aqdn, \quad Brdl = Apdm$$

$$\text{sive} \quad \frac{rdl}{A} = \frac{pdm}{B} = \frac{qdn}{C} = \frac{-3pqrdt}{\varrho^3}.$$

Ex assumptis autem aequationibus obtinemus

$$dt^2 (ll + mm + nn) = \varrho\varrho(dx^2 + dy^2 + dz^2) - \varrho\varrho dv^2,$$

ita ut nostra aequatio integralis futura sit

$$dv^2 + \frac{(ll + mm + nn) dt^2}{\varrho\varrho} = Ddt^2 + 2g(M + N) dt^2 \left(\frac{2}{\varrho} + \frac{aa + bb + cc}{\varrho^3} - \frac{3(aa pp + bb qq + cc rr)}{\varrho^3} \right)$$

in qua, quia quantitates $ll + mm + nn$ et $aapp + bbqq + ccrr$, investigemus per formule superiores earum differentialia. Reperiemus ergo

$$ldl + mdm + ndn = \frac{-3dt}{v^3} (Alpq + Bmqr + Cnpr) \quad \text{et}$$

$$aapdp + bbqdq + ccrdr = \frac{dt}{vv} ((aa - bb) lpq + (bb - cc) mqr + (cc - aa) npr),$$

$$aa - bb = \frac{2g(M+N)}{v^2}$$

$$aapdp + bbqdq + ccrdr = \frac{dt}{2g(M+N)v^2} (Alpq + Bmqr + Cnpr),$$

$$aapdp + bbqdq + ccrdr = \frac{-v(ldl + mdm + ndn)}{6g(M+N)}$$

Hinc etiam differentio-differentialia primitiva definire possumus, cum enim sit

$$dx = pdv + vdp = pdv - \frac{(lq - nr)dt}{v},$$

$$\text{erit } ddx = pddv + \frac{(lq - nr)dt dv}{vv} - \frac{(lq - nr)dt dv}{vv} + \frac{dt}{v} d.(lq - nr).$$

$$d(lq - nr) = \frac{-3Apqq dt + 3Crrr dt}{v^3} + \frac{dt}{vv} (lmr - llp - nnp + mnq);$$

quae ob $lr + nq = -mp$ abit in

$$d(lq - nr) = \frac{-3pd़t}{v^3} (Aqq - Crr) - \frac{pd़t}{vv} (ll + mm + nn),$$

$$ddx = pddv - \frac{pd़t^2}{v^3} (ll + mm + nn) - \frac{3pd़t^2}{v^4} (Aqq - Crr),$$

quae expressio aequalis est isti

$$-\frac{2g(M+N)pd़t^2}{v^2} \left(1 + \frac{3(aa + bb + cc)}{2vv} - \frac{15(aapp + bbqq + crrr)}{2vv} \right).$$

Cum jam sit

$$Aqq - Crr = 2g(M+N)(aaqq - bbqq - crrr + aarr) = 2g(M+N)(aa - aapp - bbqq - crrr),$$

$$ddv = \frac{dt^2(ll + mm + nn)}{v^3} - \frac{2g(M+N)dt^2}{v^2} \left(1 + \frac{3(aa + bb + cc)}{2vv} - \frac{9(aapp + bbqq + crrr)}{2vv} \right),$$

quae, aequationem integralem per dv multiplicando, facile reducitur.

En ergo octo variabiles, t , v , l , m , n , p , q , r , quas determinari oportet ope harum aequationum:

$$1. pp + qq + rr = 1,$$

$$2. lr + mp + nq = 0$$

$$3. dp = \frac{(lq - nr)dt}{vv},$$

$$6. dl = \frac{-6g(aa - bb)(M+N)pqdt}{v^3}$$

$$4. dq = \frac{(mr - lp)dt}{vv},$$

$$7. dm = \frac{-6g(bb - cc)(M+N)qrdt}{v^3}$$

$$5. dr = \frac{(np - mq)dt}{vv},$$

$$8. dn = \frac{-6g(cc - aa)(M+N)prdt}{v^3}$$

$$9. rdl + pdm + qdn = 0, \quad 10. ldr + mdp + ndq = 0$$

$$11. ccrdl + aapdm + bbqdn = 0,$$

cum quibus aequationem vel differentio-differentialem $dd\varphi$, vel integralem inde natam combinar oportet.

134. Problema. (Fig. 172). Si corpus M , quod ut quiescens spectatur, habeat momenta inertiae principalia respectu axium JA et JB aequalia, idque sive quiescat, sive circum axem tertium JC gyretur, definire ejus respectu motum alterius corporis sphærici N .

Solutio. Retentis omnibus denominationibus, quas in problemate praecedente constituimus, $bb = aa$, aequatio nostra integralis erit

$$dx^2 + dy^2 + dz^2 = Ddt^2 + 4g(M+N)dt^2 \left(\frac{1}{v} + \frac{2aa+cc}{2v^3} - \frac{3aa(xx+yy)-3cczz}{2v^5} \right).$$

Praeterea vero habebimus has duas

$$yddx - xddy = 0 \quad \text{et} \quad xddz - zddx = \frac{-6g(cc-aa)(M+N)xxdt^2}{v^5}$$

existente $xx + yy + zz = vv$, quarum illa integrata praebet $ydx - xdy = Edt$. Statuamus praeterea $zdy - ydz = qdt$ et $xdz - zdx = rdt$, eritque

$$dq = \frac{6g(cc-aa)(M+N)yzdt}{v^5} \quad \text{et} \quad dr = \frac{-6g(cc-aa)(M+N)xzdt}{v^5},$$

ita ut sit $xdq + ydr = 0$. Tum vero ex illis tribus formulis colligimus $Ez + qx + ry = 0$, atque insuper $(EE + qq + rr) dt^2 = vv(dx^2 + dy^2 + dz^2) - vv dv^2$, hincque

$$dx^2 + dy^2 + dz^2 = dv^2 + \frac{(EE + qq + rr) dt^2}{vv}.$$

Ex aequationibus $Ez + qx + ry = 0$ et $xx + yy + zz = vv$ concludimus

$$x = \frac{-Eqz + r\sqrt{(qq+rr)vv - (EE+qq+rr)zz}}{qq+rr}, \quad y = \frac{-Erz - q\sqrt{(qq+rr)vv - (EE+qq+rr)zz}}{qq+rr}.$$

Deinde vero habemus $dz = \frac{zdv}{v} - \frac{(qy-rx)dt}{vv}$, ideoque

$$dz = \frac{zdv}{v} + \frac{dt}{vv}\sqrt{(qq+rr)vv - (EE+qq+rr)zz} \quad \text{et} \quad d \cdot \frac{z}{v} = \frac{dt}{vv}\sqrt{qq+rr - \frac{(EE+qq+rr)vv}{vv}}.$$

Aequatio autem prima hinc reducitur ad hanc formam

$$dv^2 = Ddt^2 - \frac{(EE+qq+rr)dt^2}{vv} + 4g(M+N)dt^2 \left(\frac{1}{v} + \frac{(cc-aa)(vv-3zz)}{2v^3} \right).$$

Ponamus $z = u\omega$, $q = s \cos \omega$ et $r = s \sin \omega$, eritque

$$dv^2 = Ddt^2 - \frac{(EE+ss)dt^2}{vv} + 4g(M+N)dt^2 \left(\frac{1}{v} + \frac{(cc-aa)(1-3uu)}{2v^3} \right)$$

atque $du = \frac{dt}{vv}\sqrt{(ss-(EE+ss)uu)}$; tum vero

$$x = \frac{-E \cos \omega + \sin \omega \sqrt{(ss-(EE+ss)uu)}}{s} \cdot v, \quad y = \frac{-E \sin \omega - \cos \omega \sqrt{(ss-(EE+ss)uu)}}{s} \cdot v,$$

unde differentialia dq et dr supra definita dant

$$ds = -6g(cc - aa)(M + N) \cdot \frac{udt}{sv^3} \sqrt{(ss - (EE + ss)uu)},$$

$$sd\omega = +6g(cc - aa)(M + N) \cdot \frac{Eudt}{sv^3}.$$

diminuto ergo dt primo pro determinatione harum trium quantitatum v , u , s haec duae aequationes

$$(ss - (EE + ss)uu) = du^2(Dv^4 - (EE + ss)vv + 4g(M + N)v(v^2 + \frac{1}{2}(cc - aa)(1 - 3uu)))$$

$$\text{et } sds = -6g(cc - aa)(M + N) \frac{udu}{v}$$

resolvi possent, ex his deinceps angulus ω et tempus t facile determinaretur. Sed vereor ne

laborificus nequicquam consumatur.

Scholion. Neque ergo hunc casum, etiamsi in suo genere facilis videatur, calculus
proprieatate sinit. Verum si ponamus corpus B in ipso plano AJB , in quod axes principales aequalia
momenta inertiae habentes incident, moveri, calculi difficultates superare licet, qui casus propterea
naturae ut omni cura evolvatur. Cum autem corpus M ita comparatum accipiatur, ut bina mo-
menta inertiae, quae axibus JA et JB respondent, sint inter se aequalia, ei quasi unus axis JC
eliminatur, quoniam omnes axes in plano AJB assumti pari proprietate sunt praediti, sectionem per
hoc planum factam tanquam aequatorem corporis spectare poterimus, praecipue cum corpori motum
planorum quemcunque circa axem JC tribuere licet. Quomodo cunque scilicet corpus M circa axem
 JC gyretur, si alterum corpus B in ipso ejus aequatoris plano AJB moveatur, motum ejus calculo
definire poterimus, id quod in sequente problemate praestabimus.

136. Problema. (Fig. 182.) Si corpus M , momenta inertiae respectu axium JA et JB ae-
qualia habens, utcunque gyretur circa axem JC , alterumque corpus N in ipso illius plano
aequatoris AJB moveatur, hujus motum respectivum definire.

Solutio. Cum sit $bb = aa$, omnia momenta inertiae ad axes in plano aequatoris sumtos relata
sunt $= Maa$, momentum inertiae autem respectu axis $JC = Mc$, circa quem corpus gyratur. Deinde
applicatam $z = 0$, si corpus N in plano aequatoris tempore $= t$ confecerit arcum AN , ponamus
coordinatas $JX = x$, $XN = y$ et distantiam $JN = v$, ut sit $xx + yy = vv$, motus quaesitus his
duabus aequationibus continetur

$$dx^2 + dy^2 = Ddt^2 + 4g(M + N)dt^2 \left(\frac{1}{v} + \frac{2aa + cc}{2v^3} - \frac{3aa}{2v^3} \right) \quad \text{et} \quad ydx - xdy = Edt.$$

ergo sit $ydy + xdx = vdv$, erit $EEdt^2 + vv dv^2 = (yy + xx)(dx^2 + dy^2) = vv(dx^2 + dy^2)$,
deoque

$$dv^2 + \frac{EEdt^2}{vv} = Ddt^2 + 4g(M + N)dt^2 \left(\frac{1}{v} + \frac{cc - aa}{2v^3} \right) \quad \text{et}$$

$$dt = \frac{v dv}{\sqrt{V(Dvv + 4g(M + N)v - EE + \frac{2g(cc - aa)(M + N)}{v})}}$$

Praeterea vero posito angulo $AJN = \varphi$, ut sit $x = v \cos \varphi$ et $y = v \sin \varphi$, erit $ydx - xdy =$
hincque sumto E negativo, $d\varphi = \frac{Edt}{vv}$, ac propterea

$$d\varphi = \frac{Edv}{\sqrt{(Dff + 4g(M+N)v - EE + \frac{2g(cc-aa)}{v}(M+N))}}.$$

Statuamus $v = \frac{f}{u}$, ut obtineamus $dt = \frac{ff d\varphi}{Euu}$ et

$$d\varphi = \frac{-Edu}{\sqrt{(Dff + 4g(M+N)fu - EEuu + \frac{2g(cc-aa)}{f}(M+N)u^2)}}.$$

Ponamus $u = 1 + n \cos s$, ut $ob du = -nd s \sin s$, differentiale du et propterea etiam dv idem
casibus evanescat: $s = 0$ et $s = 180^\circ$, ac necesse est, ut quoque denominator seu formula irrationalis
evanescat iisdem casibus, quod fieri nequit, nisi ea factorem habeat $\sin s$. Facta autem substitutione
 $u = 1 + n \cos s$, quantitas signo radicali involuta abit in hanc formam, posito brevitatis causa
 $\frac{2g(cc-aa)}{f}(M+N) = L$

$$\begin{aligned} Dff &= 4g(M+N)f + 4ng(M+N)f \cos s \\ &= 2nEE \cos s \\ &= nnEE \cos^2 s \\ &+ L &+ 3nL \cos s &+ 3nnL \cos^2 s + n^3 L \cos^3 s \\ \text{scribamus } \text{pro } \cos^2 s \text{ valorem } &1 - \sin^2 s, \text{ ut } \sin^2 s = \cos s - \sin^2 s \cos s, \text{ fietque haec: quantitas} \\ \text{ultimo enim: } &+ Dff + 4g(M+N)f - (1+nn)EE + (1+3nn)L \\ &+ (4ng(M+N)f - 2nEE + n(3+nn)L) \cos s \\ \text{et sic: } &+ nn(EE - 3L - nL \cos s) \sin^2 s \\ \text{tunc: } &+ Dff + 2(1-nn)fg(M+N) - \frac{1}{2}(1-nn)^2 L = 0, \\ \text{et ergo: } &\text{seu } Dff = -2(1-nn)fg(M+N) + \frac{1}{2}(1-nn)^2 L, \end{aligned}$$

unde denominator irrationalis prodit

$$n \sin s \sqrt{(2fg(M+N) - \frac{1}{2}(3-nn)L - nL \cos s)}$$

hincque

$$d\varphi = \frac{Eds}{\sqrt{(2fg(M+N) - \frac{1}{2}(3-nn)L - nL \cos s)}}$$

$$\text{et } dt = \frac{ff ds}{(1+n \cos s)^2 \sqrt{(2fg(M+N) - \frac{1}{2}(3-nn)L - nL \cos s)}},$$

unde haud difficulter quantitates φ et t per variabilem s , ex eaque etiam $\varphi = \frac{f}{1+n \cos s}$ definire licet

Coroll. 1. Si $n = 0$, ob $v = f$ corpus N in circulo circa J revolvetur motu uniformi, eritas angularis

$$\frac{dp}{dt} = \frac{x}{\gamma f} = \frac{1}{\gamma f} V \left(2fg(M+N) + \frac{3g}{f}(cc - aa)(M+N) \right)$$

Lexus valore, ex quo haec celeritas erit quoque

$$\frac{d\varphi}{dt} = \frac{\sqrt{2g(M+N)}}{f\sqrt{f}} V \left(1 + \frac{3(cc-aa)}{2ff} \right).$$

Coroll. 2. At si $n > 1$, corpus N ita movebitur, ut absolutis angulis $s = 0^\circ, 360^\circ, 3 \cdot 360^\circ, \dots$ etc. semper ad eandem distantiam minimum $\varphi = \frac{f}{1+n}$ revertatur, angulis autem $3 \cdot 180^\circ, 5 \cdot 180^\circ, \dots$ etc. absolutis, ad distantiam maximum $\varphi = \frac{f}{1-n}$ perveniat. Illis scilicet abside ima, his vero in abside summa versabitur.

39. Coroll. 3. Cum autem anguli s non sint angulis φ aequales, loca absidum non iisdem $AJN = \varphi$ successive respondebunt, unde hoc motu linea absidum mobilis est censenda, n vero n , quo discrimin inter distantiam maximam et minimam definitur, haud incongrue s anomalias, angulus s vero anomalia vera dicetur.

Coroll. 4. Si pro L valorem assumptum restituamus, erit

$$d\varphi = \frac{ds \sqrt{1 + \frac{(3-nn)(cc-aa)}{2ff}}}{V(1 - \frac{(3-nn)(cc-aa)}{2ff} - \frac{n(cc-aa)\cos s}{f})}$$

$$dt \sqrt{2fg(M+N)} = \frac{ffds}{(1+n\cos s)^2 \sqrt{(1 - \frac{(3-nn)(cc-aa)}{2ff} - \frac{n(cc-aa)\cos s}{f})}}$$

Ab illis ergo duarum formularum integratione tota problematis solutio pendet.

Scholion 1. Fieri posse videtur, ut formulae hae irrationales adeo siant imaginariae, quod etiam in formula $\sqrt{1 + \frac{3(cc-aa)}{2ff}}$ locum haberet, si esset $2ff + 3cc < 3aa$, quo casu vis fractio in distantia f , quae est $= \frac{MN}{ff} \left(1 + \frac{3(cc-aa)}{2ff}\right)$, fuerit negativa, quod utique est absurdum. Vix enim neminisse oportet formulas, quas supra pro vi attractrice invenimus, expressis verbis ex hac hypothesis esse deductas, quod distantia, quae hic est $= f$, sit praegrandis prae corporis attrahentis levitatem, a qua litterae a et c pendent. Quare in omnibus his solutionibus hoc primarium est assumendum, ut quantitas f vehementer excedat a et c , hincque fractio $\frac{cc-aa}{ff}$ semper sit quam minus. Atque ob hanc causam formulae inventae semper realiter motum quaesitum pro nostro quodlibet instituto definire sunt censenda. Si enim motus ita esset comparatus, ut corpus N nimis alterum accederet, tum ne quidem ejus determinationem hic quidem suscipere liceret.

Scholion 2. Cum igitur quantitas $\frac{cc - aa}{ff}$ per hypothesin sit valde exigua, approximata adhibendis adipiscemur has formulas

$$d\varphi = ds \left(1 + \frac{3(cc - aa)}{2ff} + \frac{n(cc - aa)}{2ff} \cos s \right)$$

$$\text{et } dt \sqrt{2fg(M+N)} = \frac{f ds}{(1+n \cos s)^2} \left(1 + \frac{(3-nn)(cc - aa)}{4ff} + \frac{n(cc - aa)}{2ff} \cos s \right),$$

quarum illius integrale est

$$\varphi = \text{Const.} + \left(1 + \frac{3(cc - aa)}{2ff} \right) s + \frac{n(cc - aa)}{2ff} \sin s,$$

altera vero, prout excentricitas n fuerit unitate vel minor vel major vel eidem aequalis, singulo modo integrari debet, pro quo negotio ea in hanc formam transfundatur

$$dt \sqrt{2fg(M+N)} = \frac{f ds}{(1+n \cos s)^2} \left(1 + \frac{(1-nn)(cc - aa)}{4ff} + \frac{(cc - aa) ds}{2(1+n \cos s)} \right).$$

Jam vero casu $n < 1$ supra ostendimus esse

$$\int \frac{ds}{1+n \cos s} = \frac{1}{\sqrt{1-nn}} \text{Arc. cos} \frac{n+\cos s}{1+n \cos s}$$

$$\text{et } \int \frac{ds}{(1+n \cos s)^2} = \frac{1}{(1-nn)^{\frac{3}{2}}} \text{Arc. cos} \frac{n+\cos s}{1+n \cos s} - \frac{n \sin s}{(1-nn)(1+n \cos s)},$$

deinde casu, quo $n = 1$,

$$\int \frac{ds}{1+\cos s} = \frac{\sin s}{1+\cos s} \quad \text{et} \quad \int \frac{ds}{(1+\cos s)^2} = \frac{(2+\cos s) \sin s}{3(1+\cos s)^2}.$$

Tum vero casu, quo $n > 1$,

$$\int \frac{ds}{1+n \cos s} = \frac{1}{\sqrt{(nn-1)}} \log \frac{n+\cos s + \sin s \sqrt{(nn-1)}}{1+n \cos s},$$

$$\int \frac{ds}{(1+n \cos s)^2} = \frac{n \sin s}{(nn-1)(1+n \cos s)} - \frac{1}{(nn-1)^{\frac{3}{2}}} \log \frac{n+\cos s + \sin s \sqrt{(nn-1)}}{1+n \cos s}.$$

Hinc ergo pro casu $n < 1$ habebimus

$$t \sqrt{2fg(M+N)} = \frac{f}{(1-nn)^{\frac{3}{2}}} \text{Arc. cos} \frac{n+\cos s}{1+n \cos s} - \frac{nff \sin s}{(1-nn)(1+n \cos s)} \\ + \frac{3(cc - aa)}{4\sqrt{1-nn}} \text{Arc. cos} \frac{n+\cos s}{1+n \cos s} - \frac{n(cc - aa) \sin s}{4(1+n \cos s)}.$$

Tum vero pro casu $n = 1$

$$t \sqrt{2fg(M+N)} = \frac{f(2+\cos s) \sin s}{3(1+\cos s)^2} + \frac{(cc - aa) \sin s}{2(1+\cos s)}.$$

Ac denique pro casu $n > 1$

$$t \sqrt{2fg(M+N)} = \frac{nff \sin s}{(nn-1)(1+n \cos s)} - \frac{f}{(nn-1)^{\frac{3}{2}}} \log \frac{n+\cos s + \sin s \sqrt{(nn-1)}}{1+n \cos s} \\ - \frac{n(cc - aa) \sin s}{4(1+n \cos s)} + \frac{3(cc - aa)}{4\sqrt{(nn-1)}} \log \frac{n+\cos s + \sin s \sqrt{(nn-1)}}{1+n \cos s}.$$

ne indecasum, quo $n > 1$, quoniam in mundo nusquam locum habere videtur, relinquentes, quo $n < 1$ accuratius persequamur, et quo pacto motus commodissime definiri atque ad tempus assignari possit, videamus. Manifestum autem est hunc motum parum a motu instanti, quem supra exposuimus, fore diversum.

Problema. Determinationem motus, quo corpus N in casu praecedentis problematis circa corpus M in plano aequatoris revolvitur, ad calculum revocare.

Solutio. Primo cum s exprimat anomaliam veram corporis N , hoc est ejus longitudinem ab absidam computatam, littera vero φ longitudinem veram denotet a directione quapiam fixa comitantem ab eadem hac directione fixa longitudine absidis imae erit $= \varphi - s$, quae ergo ita definitur sit.

$$\varphi - s = \text{Const.} + \frac{(cc - aa)(3s + n \sin s)}{2f},$$

unde patet lineam absidum non quiescere, sed in consequentia proferri, si sit $cc > aa$; sin autem $cc < aa$, retro moveri. Corpus scilicet N ab abside ima egressum ad absidem summam apollinaris confecto angulo $\varphi = \left(1 + \frac{3(cc - aa)}{2f}\right) 180^\circ$, hoc est majori quam 180° si $cc > aa$; contra minori si $cc < aa$. In genere autem inventa anomalia vera $= s$, erit longitudine

$$\varphi = \text{Const.} + \left(1 + \frac{3(cc - aa)}{2f}\right)s + \frac{n(cc - aa)}{2f} \sin s.$$

Sed autem anomaliam veram s spectemus ut datam, erit distantia $JN = r = \frac{f}{1 + n \cos s}$, ubi f comprehendatur ut semiparametrum orbitae, et n ejus excentricitatem, etiamsi orbita non sit elliptica. Unde vero pro relatione inter tempus t et anomaliam veram s commode exprimenda introducatur anomalia excentrica σ , ita ut sit

$$\cos \sigma = \frac{n + \cos s}{1 + n \cos s} \quad \text{et} \quad \sin \sigma = \frac{\sin s \sqrt{1 - nn}}{1 + n \cos s},$$

unde vicissim ex data σ fit

$$\cos s = \frac{\cos \sigma - n}{1 - n \cos \sigma} \quad \text{et} \quad \sin s = \frac{\sin \sigma \sqrt{1 - nn}}{1 - n \cos \sigma}.$$

His positis habebimus

$$t \sqrt{2fg(M + N)} = \text{Const.} + \frac{ff(\sigma - n \sin \sigma)}{(1 - nn)\sqrt{1 - nn}} + \frac{(cc - aa)(3\sigma - n \sin \sigma)}{4\sqrt{1 - nn}},$$

unde vicissim pro dato tempore t primo anomalia excentrica σ , ex hacque porro vera s , hincque etiam longitudine φ quam distantia $JN = r$ definiri poterit.

Coroll. 1. Cum fractio $\frac{cc - aa}{ff}$ sit quam minima, motus lineae absidum erit tardissimus, que singulis revolutionibus corporis N tantum per angulum $\frac{3(cc - aa)}{2f} \cdot 360^\circ = \frac{cc - aa}{ff} \cdot 540^\circ$ progredietur.

Coroll. 2. Tempus porro integræ revolutionis, quo corpus ab abside vel ima vel summa egressum iterum ad eandem revertitur, confecto angulo $\varphi = \left(1 + \frac{3(cc - aa)}{2f}\right) 360^\circ$, reperitur

ponendo $s = 360^\circ$, unde fit quoque $\sigma = 360^\circ = 2\pi$. Ex quo tempus unius revolutionis

$$= \frac{2\pi f}{(1-nn)^{\frac{3}{2}} \sqrt{2fg(M+N)}} + \frac{3\pi(cc-aa)}{2(1-nn)^{\frac{1}{2}} \sqrt{2fg(M+N)}},$$

vel posito semiaxe transverso $\frac{f}{1-nn} = k$, fiet hoc tempus $= \frac{\pi}{\sqrt{2g(M+N)}} \left(2k\sqrt{k} + \frac{3(cc-aa)}{2(1-nn)\sqrt{k}} \right)$.

146. Coroll. 3. Si anomaliam medium seu angulum temporis proportionalem, qui absolute revolutione evadat $= 360^\circ$, introducamus, eamque ponamus $= \tau$, debet esse

$$\tau \sqrt{2fg(M+N)} = \tau \left(\frac{f}{(1-nn)\sqrt{(1-nn)}} + \frac{3(cc-aa)}{4\sqrt{(1-nn)}} \right),$$

hincque fiet

$$\tau = \sigma - n \left(1 - \frac{(1-nn)(cc-aa)}{2f} \right) \sin \sigma,$$

unde, ut supra, facile ex data anomalia media τ anomalia excentrica σ colligitur.

147. Scholion 1. Ut intelligamus quanta hujusmodi perturbatio ob figuram corporum celestium non sphaericam oriri debeat, tribuamus corpori M , quod ex materia constet homogenea figuram sphaeroidis elliptici, revolutione ellipsis circa axem CJ geniti, cuius alter semiaxis JC , quem fit revolutio, sit $= C$, alter vero seu semidiameter aequatoris $= A$, ita ut hoc sphaeroides compressum si $A > C$, elongatum vero si $A < C$. Jam supra § 44 vidimus fore pro nostris momentis inertiae $aa = bb = \frac{1}{5}(AA+CC)$ et $cc = \frac{2}{5}AA$, unde fit $cc-aa = \frac{1}{5}(AA-CC)$. Corpus ergo sphaeroidicum compressum, cuiusmodi est sol et terra ac sine dubio omnes planetae principales efficit, ut lineae absidum progrediantur, quae regrederentur, si sphaeroides esset oblongum. Jam illa terra est quasi $A = \frac{201}{200}C$ et $AA-CC = \frac{1}{100}CC$, ergo $cc-aa = \frac{1}{500}CC$. Hinc si statuatur $f = 600$ ut fere evenit in luna, erit $\frac{cc-aa}{f} = \frac{1}{500.60.60}$. Quare hinc linea absidum orbitae lunaris singulis revolutionibus seu mensibus progrederetur per $\frac{1}{500.60.60} \cdot 540^\circ = 1'' 5'''$, et unius anni intervallo $14''$, qui effectus prae eo, qui ab aliis causis oritur, facile negligi potest. In sole autem cc multo minus est quam $\frac{1}{500}CC$, unde in planetis primariis hinc nulla perturbatio sensibilis oriensenda. In Jove autem, quia ob tam celerem motum vertiginis est circiter $A = \frac{11}{10}C$, et $AA-CC = \frac{1}{5}CC$ hincque $cc-aa = \frac{1}{25}CC$. Cum jam pro primo satellite sit quasi $f = 6C$, una revolutione hujus satellitis linea absidum progrederitur per angulum $\frac{1}{25.6.6} \cdot 540^\circ = 36'$, siquidem orbitam ejus in plano aequatoris Jovis statuamus, unde cum hic effectus producatur tempore horarum, intervallo unius diei erit $20'$ et unius anni $121^\circ 45'$, cujusmodi velox absidum motus quam alibi est observatus; in reliquis autem Jovis satellitibus multo minor esse debet, ob majorē eorum distantiam. At Saturnus, si annulum cum eo conjunctim spectemus, referet sphaeroidem multo magis compressum, ex quo in ejus satellitibus multo velocior motus absidum generari debet. Hic certe maxime notatu est dignum in orbitis satellitum Jovis, ac praecipue primi, tam enorime

absidum mutabilitatem inesse debere, quae tantum a figura Jovis non sphaerica proficiuntur; phenomenon si per observationes confirmari posset, mirifice theoriae attractionis universalem confirmaret.

Scholion 2. Quanquam in hoc motu, quem hic definivimus, tam via a corpore mundi quam temporis ratio areis proportionalis maxime est transcendens, tamen calculum ita administrare licuit, ut determinatio motus vix difficultior, quam in casu ellipsis simplicis. Totum scilicet discrimen huc est perductum, ut linea absidum mobilis statueretur, dum prorsus cum motu elliptico supra exposito conveniunt. Hoc compendio Astronomi jam faciliter sunt usi, dum motus planetarum primiorum ita repraesentant, ac si in ellipsis circa solem revoluerentur, in motu autem lunae insuper tam excentricitatem quam parametrum ellipsis variabilem statui oportere agnoverunt; quae idea eximium calculi alias intricatissimi comprehenduntur. Atque non solum haec ita se habent, quando curva percursa sita est in unius plano, sed etiam quando ejus planum est variabile; tum autem hujus variabilitatis rationem singulari modo ita ad quodpiam planum fixum referri convenit, ut ad quodvis tempus tam intersectio inter planorum definiatur.

Scholion 3. Hoc modo approximationem institui conveniet, quando formulae analyticae, motus determinatur, resolutionem non admittunt, quemadmodum in hoc capite usu venit, ubi uno solum postremum casum, quo corpus M bina momenta inertiae respectu axium JA et JB immobiliter habere, alterumque corpus N in ipso horum axium plano AB moveri ponebatur, expedire. Fundamentum autem hujus approximationis in hoc est situm, quod inter vires corporis N collaterales una prae ceteris eminet, quae ad punctum quasi fixum J dirigitur et quadratis distantiarum reciproce est proportionalis, reliquae autem vires prae hac sint valde exiguae. Tum enim motus corporis N non multum a ratione motus in sectione conica facti differet, cuius aberrationem ista legi definuisse sufficiet. Quemadmodum ergo his casibus ope approximationis ad solutionem pervenire licet, in sequente capite generatim explicabimus, in quo duplex investigatio instruenda; prout motus corporis N vel in eodem plano absolvetur, vel secus.

Caput V.

Determinatio motus corporis, quando inter vires, quibus sollicitatur, una ad punctum fixum tendens, quadrato distantiae ab eo est reciproce proportionalis, reliquae vero vires prae illa sunt valde parvae.

Problema. (Fig. 182.) Si corpus N circa punctum quasi fixum J in eodem plano moveatur, atque ad id trahatur vi quadrato distantiae reciproce proportionali, praeterea vero a viribus quibuscumque illius respectu valde parvis, corporis motum definire.

Ratio. Elapsu tempore T sit distantia $JN = r$ et angulus $AJN = \varphi$, ut sint
 $JX = x = r \cos \varphi$ et $XN = y = r \sin \varphi$.